

Hölgyeim és uraim, kedves barátaim!

Örömmel teszek eleget a megtisztelő felkérésnek, hogy szóljak itt pár szót.

Örömmel, mert hosszú évek óta érdeklődve és egyre növekvő nagyrabecsüléssel figyelem a Helytörténeti Gyűjtemény értékőrző és értékteremtő munkáját, aminek így most – hacsak érintőlegesen is – részese lehetek.

Örömmel, mert teljesíthetek egy – kedves – kötelezettséget: rámutathatok arra, hogy most megnyíló, szűk/bő évszázadnyi mikrotörténelmet bemutató kiállítás több ponton is összefonódik kenyéradó gazdám, második otthonom, a Leövey Klára Gimnázium lassan másfél évszázados történetével.

Az egyik láncszemet a kiváló sportoló, a nagyszerű pedagógus Szentirmay Miklósné Kovácshegyi Erzsébet személye jelenti, aki több évtizeden át – egy kisebb, kényszerű kitérőt leszámítva – 1929-től 1963-ig oktatta, nevelte a Ranoder Intézet, majd a Leövey Klára 12 évfolyamos iskola, ill. Gimnázium növendékeit; mintegy személyében is biztosítva (Andor Ilonával együtt) a folytonosságot, a „ranis” szellem tovább élését.

Az 1925-ben alapított Magyar Királyi Testnevelési Főiskola első évfolyamán végző Kovácshegyi Erzsébet felkészültségét, sokoldalúságát, munkabírását bizonyítja, hogy – a „Rani” 1937/38-as évkönyve tanúsága szerint, akkor már Szentirmay Miklósnéként – egyszerre tanított az intézet polgári iskolájában, líceumában, tanítóképzőjében testgyakorlást, játékot, gyakorlati képzést; volt a „tornaszertár őre”; a sportkör vezetőtanára, amely sportkör épp ebben a tanévben indított úszószakosztályt, a már meglévő torna- és korcsolya-szakosztályok mellett. Osztályfőnökként utolsó osztályát már a Leöveyben, 1963-ban, nyugdíjba vonulásának évében bocsájtotta útjára.

A másik láncszem leánya, Baloghné Szentirmay Judit, aki pont ebben az évben kerül – akkor még természetesen Szentirmay Juditként – a Leövey 8. osztályából a gimnázium I. évfolyamára; és rögtön megalapítja (osztályával együtt) a Hóvirág természetjáró szakosztályt. Az egyre növekvő, egyre népszerűbb Hóvirág az alapító osztállyal 1967-ben „kiballag” a Leöveyből, de a mag (legyünk botanikailag pontosabbak: a hagymácska) termékeny talajba került: pár év múlva (1974-ben) a „friss” leöveys Dorogi Lászlóné tanárnő létrehozta a LKG túraszakosztályát. A Hóvirágból ugyan egy sajátos metamorfózis révén Zergevirág lett (így hívják 1995 óta a Leövey „saját” forrását a Bányász-úti réten, szeptemberi túráink mindenkori „kötelező” célpontját), de ez a túra-sportkör a mai napig működik, népszerű diákjaink körében.

Kérem, tanulmányozzák az ismert vagy éppen ismeretlen fotókat / tárgyakat, idézzenek fel Önökben is emlékeket (mint tették bennem tegnap), ismerkedjenek meg ezzel az egyszerre mindennapi és mégis rendkívüli történettel.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.